

PLA DIOCESÀ DE PASTORAL DEL BISBAT DE VIC

EVANGELITZEM EN COMUNIÓ. Pla Diocesà de Pastoral del Bisbat de Vic 2005-2008

PRESENTACIÓ I PROMULGACIÓ

El Bisbe de Vic
al Bisbe emèrit,
als preveres i diaques,
a les persones consagrades,
als laics i laiques,
tot el poble de Déu que peregrina en aquesta beneïda terra de la diòcesi de Vic.

Han passat dos anys des de l'inici del meu ministeri episcopal en aquesta seu vigatana. Durant aquest temps he anat veient, escoltant i, quan ha calgut, he pres les decisions que creia convenientes per al bé pastoral de tots els qui formem l'Església de Vic. Un dels objectius que em vaig plantejar fou el d'escoltar el que Déu volia de tots nosaltres. L'escolta, la reflexió i la pregària m'han anat portant pels camins del que l'Església viu en aquests moments i per això els temes de les meves primeres cartes pastorals han estat l'evangelització i la comunió. També ara, després de la reflexió de moltes persones d'arreu de la diòcesi, us lliuro a tots el Pla Diocesà de Pastoral del Bisbat de Vic, per al període 2005-2008, que porta per títol *Evangelitzem en comunió*.

Un pla diocesà de pastoral és l'indicatiu de les línies de fons i dels continguts d'allò que el pastor diocesà, el Bisbe, ofereix a tots els membres del Poble de Déu que peregrina en aquesta diòcesi de Vic, com a objectius a aconseguir en esperit de comunió eclesial i que volen ser la resposta que la nostra Església local dona a la realitat en què està inserida. Certament, l'activitat normal de les parròquies i moviments i de totes les altres realitats diocesanes s'ha de mantenir; però també és cert que aquests objectius expressats en el Pla Diocesà de Pastoral han de ser tinguts en compte i s'ha de fer l'esforç sincer, entre tots i corresponsablement, de portar-los a terme.

L'acolliment del Pla amb esperit de comunió, l'esforç per estudiar-lo i per posar-lo en pràctica és expressió de comunió diocesana. Formem part de la mateixa Església i tenim el mateix encàrrec del Senyor, com també tenim el mateix i únic Pastor, Jesucrist. El Pla Diocesà de Pastoral ens ha d'ajudar a fer visible el que creiem.

Aquest Pla s'estructura en quatre temes per a aconseguir l'objectiu general: evangelitzar en comunió. Els temes són: **la pregària, la formació, l'Eucaristia i la comunitat**. Són els quatre temes que han aparegut insistentment en les diverses propostes que han arribat d'arreu de la diòcesi. Tots quatre temes estan relacionats amb l'objectiu general: evangelitzar en comunió. L'evangelització demana la comunió i solament en comunió podem evangelitzar, i l'evangelització i la comunió demanen aprofundiment en tots els aspectes esmentats: pregària constant i vertadera; formació en veritat i en profunditat; Eucaristia viscuda i engendradora de comunió i testimoni; i comunitats que, vivint la comunió entre tots els seus membres, se sentin ben unides a

tota la diòcesi i a l'Església estesa d'orient a occident i, per tant, en comunió amb el bisbe diocesà i amb el Papa, pastor universal de l'Església.

En cada tema s'han expressat propostes en l'àmbit diocesà, arxiprestal, parroquial i personal. En tots aquests àmbits es requereix la il·lusió i l'esforç, tant individual com comunitari, per a caminar cap a l'objectiu comú. Tothom és necessari. No hi pot haver pastoral diocesana sense implicació de les delegacions, secretariats, moviments i serveis, sense pastoral arxiprestal i parroquial, i tampoc sense opcions personals per a fer possible l'objectiu general: evangelitzar en comunió.

Aquest Pla Diocesà de Pastoral ha de ser el que ha d'inspirar els plans de treball pastoral de les parròquies i arxiprestats, de les delegacions i secretariats, dels moviments i serveis... de tots els qui vulguin treballar en comunió en aquesta Església diocesana per a anunciar l'Evangeli. La seva realització és responsabilitat de tots. Però encara és més clar el que ens diu el Senyor: «Aneu per tot el món i anuncieu la bona nova de l'evangeli a tota la humanitat» (Mc16,15), i també: «Que tots siguin u, com tu, Pare, estàs en mi i jo en tu. Que també ells estiguin en nosaltres, perquè el món cregui que tu m'has enviat» (Jn 17,21). La missió és per a tots i n'hem de donar compte al Senyor. Cal, doncs, que en nom del Senyor ens sentim urgits a evangelitzar en comunió.

Que santa Maria, Mare de Déu i Mare de l'Església, Estel de l'evangelització, que va acollir la Bona Nova en el seves entranyes virginals (cf. Lc 1,38), la va comunicar amb alegria (cf. Lc 1,39) i va implorar el do de l'Esperit Sant amb l'Església naixent (cf. Ac 1,14), intercedeixi per tots nosaltres, sota les advocacions de tots els llocs entranyables de la nostra diòcesi on és invocada amb amor i on s'experimenta la seva intercessió maternal, perquè tots nosaltres amb la força de l'Esperit Sant, l'ànima de tota autèntica pastoral, anunciem l'Evangeli en la comunió de la santa Església.

Promulgo aquest Pla Diocesà de Pastoral del Bisbat de Vic 2005-2008, ***Evangelitzem en comunió***, i disposo que entri en vigor a partir del dia 18 de setembre del 2005, en la Jornada Diocesana celebrada a la santa Església Catedral Basílica de Sant Pere de la ciutat de Vic.

Romà Casanova, bisbe de Vic

Vic, 14 de setembre del 2005

INTRODUCCIÓ

Havent passat un any des de la proposta de treball cap a un nou pla diocesà de pastoral, en el qual la diòcesi ha pogut pregar i reflexionar, i havent consultat els diferents organismes diocesans, ens proposem de fer una nova etapa seguint el Senyor que a tots ens diu: *Duc in altum*, tira llac endins.

«Aquesta paraula ressona també avui per a nosaltres i ens invita a recordar amb gratitud el passat, a viure amb passió el present i a obrir-nos amb confiança al futur: *Jesucrist és el mateix ahir, avui i per sempre*» (Ac 13,8) (NMI 1).

La realitat del nostre món i de la nostra diòcesi, deu anys després del Concili Provincial Tarraconense (CPT), ens demana com mai «sentir el goig d'anunciar l'Evangeli del Regne de Déu, i viure'l en la nostra societat concreta, marcada per la secularització i el pluralisme» (CPT 1).

Adoptem l'objectiu «evangelitzem en comunió» per fidelitat a Jesús que ens envia: «Aneu a tots els pobles i feu-los deixebles meus... ensenyau-los a guardar tot allò que us he manat. Jo sóc amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món» (Mt 28,19-20); per sentit eclesial universal, que no deixa de repetir-nos amb Joan Pau II, i ara amb Benet XVI: «No tingueu por! Obriu les portes a Crist!»; en la línia del CPT que exhorta les diòcesis amb seu a Catalunya a evangelitzar; i també tenint en compte les cartes pastorals del bisbe diocesà «Anuncieu la bona nova de l'Evangelí» i «La comunió en l'Església».

L'objectiu, doncs, és que tota la comunitat diocesana que viu la comunió evangelitzi tots els fills de Déu: infants, joves, adults, matrimonis i ancians.

Evangelitzar és la nostra missió.

Fer-ho amb comunió és la nostra joia.

Unir forces ha de ser el nostre ideal: «Que jo estigui en ells i tu en mi, perquè siguin plenament u. Així el món reconeixerà que tu m'has enviat i que els has estimat a ells com m'has estimat a mi» (Jn 17,23).

Què li cal, a la nostra Església, per a evangelitzar?

Som conscients que el fruit de l'evangelització és la santedat (cf. LG, cap. 5, La vocació universal a la santedat), que implica la conversió. Normalment la conversió a «viure com Jesucrist visqué i proclamar el missatge que Jesucrist proclamà» (CPT 76, resolució vinculant i prioritària) suposa un llarg procés. No ve pas per generació espontània, encara que la nostra terra tingui profundes arrels cristianes i sempre el vent de l'Esperit pot revifar les brases. Aquest procés passa per moltes etapes, suposa molts contactes, bons exemples, punts de referència, accions pre-evangelitzadores, grups d'acolliment, comunitats vives i molt esperit de servei.

A la pregunta «què és evangelitzar?», el CPT 1 respon: «Anunciar Crist a aquells qui el desconeixen». És el resum de tot el que entenem per evangelitzar, que, segons Pau VI, és un veritable procés: «Renovació de la humanitat, testimoniatge, anunci explícit de Jesucrist, adhesió del cor, entrada en la comunitat, acolliment dels signes (sacramentals), iniciatives apostòliques» (EN 24).

Per tal d'arribar a aquest gran objectiu la diòcesi ha treballat i s'ha donat diverses estructures des que en tenim coneixement històric. Ha ajudat els nostres avantpassats a mantenir i viure la fe i ha engendrat grans sants. Després del Vaticà II, ha enviat bon nombre de missioners. Amb fidelitat al Concili Provincial Tarraconense, s'han fet i s'han aplicat dos plans diocesans de pastoral.

Tenint tot això en compte, ara l'Esperit ens demana de continuar la tasca.

Un dels reptes d'un pla de pastoral és proposar punts concrets que ajudin tota la comunitat a arribar a la meta i que siguin possibles i avaluables.

Això s'ha demanat molt en les respostes fetes en la «Proposta de treball, cap a un nou pla de diòcesi de pastoral», que s'agraeixen.

S'ha dit, entre altres coses, el següent:

«Hem d'anunciar el Crist.»

«L'Esperit Sant és l'ànima de tota pastoral.»

«Ens cal unir forces.»

«Un pla ha de desvetllar la fe, la conversió, l'empenta i la generositat.»

«Ens cal ser testimonis de la misericòrdia i la tendresa de Déu.»

«Hem de tenir fe i confiança en el poder de l'oració sincera, perseverant, confiada.»

«Hem de bandejar d'entre nosaltres rivalitats i crítiques i cercar la participació de tots, cadascú des del seu lloc, carisma i vocació pròpia.»

«La primera inquietud missionera es manifesta fent bé el que habitualment ja fem, que és molt, en tots els àmbits de la nostra Església.»

PRIMERA PART

Desitjant arribar al nostre gran objectiu —«evangelitzem en comunió»—, els quatre punts que proposa aquest Pla 2005-2008 són aquests:

- A) PREGÀRIA
- B) FORMACIÓ
- C) EUCARISTIA
- D) COMUNITAT

A) PREGÀRIA

«En la causa del Regne no hi ha temps per a mirar enrere, i menys encara per a deixar-se portar per la peresa. És molt el que ens espera i per això hem d'emprendre una eficaç programació pastoral... és important que el que ens proposem estigui fonamentat en la contemplació i en la pregària» (NMI 15).

«El nostre testimoniatge seria insuportablement pobre si no fóssim els primers contemplatius del rostre de Crist» (NMI 16). «Senyor, busco el teu rostre» (Salm 27/28, 8).

«Al mateix temps, Déu i home com és, Crist ens revela també l'autèntic rostre de l'home» (NMI 23).

«No serà una nova fórmula el que ens salvarà, sinó una Persona i la certesa que ella ens infon: Sóc amb vosaltres» (NMI 29).

Com ens ensenya sant Antoni M. Claret, eminent missioner popular de la nostra diòcesi: «Déu i Pare nostre, que us conegui i us faci conèixer, que us estimi i us faci estimar, que us serveixi i us faci servir, que us lloï i us faci lloar per totes les criatures» (Autobiografia 233). I també ensenya el Sant: «per experiència se sap que el qui no resa... tampoc no viu com deu viure un cristià vertader».

Sabem que pregar tampoc no és quelcom que es pugui donar per suposat. Cal aprendre a pregar (cf. NMI 32). Cal que l'educació en la pregària esdevingui d'alguna manera un punt determinant de tota programació pastoral. «L'experiència personal (de la pregària) és el secret d'un cristianisme realment vital, que no té motius per a témer el futur, perquè torna contínuament a les fonts, i en elles es regenera» (NMI 32).

Per a tots el principi és molt clar.

Com portar-lo a la pràctica? Heus aquí algunes propostes:

Pregària comunitària

- *Fomentar el rés de Laudes o Vespres en els temps forts d'Advent, Nadal, Quaresma i Pasqua.*
- *Instituir l'adoració eucarística de manera periòdica.*
- *Iniciar en la «lectio divina». «És necessari que l'escolta de la Paraula esdevingui una trobada vital, en l'antiga i sempre vàlida tradició de la "lectio divina", que permet de trobar en el text bíblic la paraula viva que interpel·la, orienta i modela l'existència» (NMI 39).*
- *Crear una escola de pregària, o grups de pregària, i potenciar els que ja existeixen.*
- *Fer campanya «Esglésies obertes»: procurar que les esglésies estiguin obertes el màxim de temps possible, oferint material senzill de pregària, llibrets adients, llocs acollidors.*

- *Resar el Rosari, ja que, «encara que es distingeix pel seu caràcter marià, és una pregària centrada en la cristologia. En la sobrietat dels seus elements, concentra en el seu si la profunditat de tot el missatge evangèlic, del qual és un compendi» (RVM, 1).*
- *Proposar a nivell diocesà exercicis espirituals adaptats a diferents edats i estats de vida.*
- *Proposar a nivell arxiprestal jornades de pregària, recessos, pelegrinatges.*
- *Propagar el llibret «Pregàries del cristià» dels bisbes de la Tarraconense.*

Pregària familiar

- *Fomentar la pregària en família: al matí, al vespre, benedicció de la taula...*
- *Fer servir fullets de pregària adients en les diferents circumstàncies familiars.*
- *Propagar signes religiosos a les llars, tals com el Sant Crist, una imatge de Maria, la Bíblia, els pessebres, la corona d'Advent...*
- *Iniciar els petits en la pregària, sobretot en les oracions bàsiques: Parnostre, Avemaria, Senyor meu Jesucrist...*

Pregària personal

- *Que es recomani la pregària personal en la catequesi, en la confessió, en l'administració de qualsevol sacrament, i molt especialment en la predicació. Sense Crist «no podem fer res» (Jn 15, 5).*
- *Cercar recursos i materials i procurar-se acompanyament espiritual.*

B) FORMACIÓ

Tant els concilis com els documents dels papes i dels bisbes ens urgeixen la formació en els temps que vivim. És absolutament prioritària i imprescindible.

El CPT demana, almenys en quinze resolucions, que es doni formació. Ho demana a totes les comunitats, a tots els moviments i a tots els agents de pastoral. Igualment es demana en la *Novo millennio ineunte* (NMI). I el document *Ecclesia in Europa* demana de formar per a una fe madura. També en els nostres dos plans diocesans de pastoral la formació fou sempre un objectiu prioritari, especialment la que s'ha de fer a través de la catequesi i de les institucions diocesanes d'àmbit formatiu.

I no cal dir que, pràcticament en totes les respostes rebudes, la formació és presentada com a prioritària.

Estratègies de formació:

Formació en l'àmbit diocesà

- *Preparar plans de formació a diferents nivells.*
- *Potenciar l'Escola de Formació Cristiana.*
- *Fomentar la formació especialitzada dels preveres.*
- *Continuar mantenint una relació convenient entre l'Institut Superior de Ciències Religioses i les delegacions i secretariats diocesans més relacionats amb la formació i l'ensenyament, com també continuar la formació del professorat de religió.*
- *Fomentar la formació contínua en els cursets d'estiu, en les trobades de catequistes, de dirigents laics, de visitadors de malalts.*
- *Potenciar els canals necessaris per a la preparació d'agents de pastoral i oferir els mitjans per a la seva renovació i actualització bíblica, teològica, litúrgica i espiritual.*

- *Vetllar pel diàleg amb la cultura del nostre temps, aportant-hi la tradició mil·lenària de la nostra Església.*
- *Fer que els moviments siguin constants a dur a terme els seus programes de formació tenint en compte el que s'ofereix en l'àmbit diocesà.*
- *Fer que cada delegació diocesana planifiqui i urgeixi la formació que li sigui possible, tenint en compte el Pla de Pastoral «Evangelitzem en comunió».*
- *Donar a conèixer la doctrina social de l'Església.*

Formació en l'àmbit arxiprestal

- *Organitzar cíclicament l'Escola de Formació Cristiana en llocs diferents de l'arxiprestat per tal d'afavorir la participació.*
- *Fer un pla de formació arxiprestal en les reunions de rectors i amb el Consell Pastoral Arxiprestal (conferències, temes monogràfics, els quatre grans temes del Pla Diocesà de Pastoral...).*

Formació en l'àmbit parroquial

- *No administrar mai un sagrament sense la preparació deguda.*
- *Promoure predicació especial i conferències en els temps forts d'Advent, Nadal, Quaresma i Pasqua.*
- *Estudiar la possibilitat d'organitzar una missió popular, seguint la recomanació del CPT 15.*
- *Proporcionar formació bíblica, conferències, grups de «lectio divina», estudi d'un evangeli, llegir la Bíblia en grup (Associació Bíblica de Catalunya).*
- *Esforçar-se per incrementar la presència del «Full Diocesà» en totes les cases de la parròquia.*
- *Instituir la catequesi d'adults com una oferta habitual de formació.*
- *Recordar que els pares tenen el dret i el deure de demanar classes de religió a les escoles.*
- *Animar tots els feligresos –i instar-ne alguns– a participar en la formació arxiprestal o diocesana.*
- *Tenir a l'abast una biblioteca parroquial de formació elemental.*
- *Suscitar un grup de formació per a joves.*

Formació en l'àmbit personal

- *Desvetllar l'interès per la formació i recomanar-la en totes les ocasions.*
- *Fer servir el material existent.*
- *Fer campanya perquè en cap casa no hi manquin aquests tres llibres: la Bíblia, el Catecisme de l'Església Catòlica i les «Pregàries del cristià» dels bisbes de la Tarraconense.*

C) EUCARISTIA

La fe cristiana professa Déu com a donador de salvació, de vida, d'esperança. Se'ns ha revelat, sobretot, a partir de l'obra del Misteri Pasqual: el Fill encarnat mor a la creu i esdevé, per la resurrecció, inici d'un món nou que es va edificant gràcies a l'Esperit de Déu.

La comunitat de redimits respon en la fe a la invitació divina i es reuneix, essencialment el diumenge, per al memorial d'aquesta obra salvadora: allò que s'esdevingué una vegada per sempre, avui es repeteix sacramentalment per a nosaltres. El sacrifici de la Creu, renovat, manifesta una vegada i una altra l'amor diví envers la humanitat. En fem lloança agraïda; per això maldem perquè el cant, l'estètica

de la celebració, el capteniment del qui presideix i dels fidels congregats obtinguin la sintonia amb el misteri celebrat.

Déu ens para dues taules: la taula de la Paraula, que proclama una vegada i una altra les obres i els missatges divins, i la taula del Cos i la Sang del Senyor, on, famolencs, experimentem la comunió divina, la comunió amb els de prop i amb els de lluny; així l'Eucaristia fa l'Església (cf. MND, 20-22).

L'aliment del Cos i la Sang del Senyor nodreix la fe i ens disposa al servei de la caritat. També ens empeny al compromís de treballar perquè tothom pugui viure d'acord amb la seva dignitat humana i la de fills de Déu, i alhora és anticipació de la glòria futura.

Una relació com aquesta no s'enclou només en l'estona de la missa. L'espiritualitat cristiana conrea també la pregària agraïda pel do celebrat en l'adoració eucarística. Com ens diu Pau VI en la *Mysterium fidei*: «La visita al Santíssim Sagrament és una prova de gratitud, un signe d'amor i un deure d'adoració envers el Crist, Senyor nostre» (CEC 1418).

En la Santa Reserva hom hi cerca tant un major aprofundiment de la seva força salvadora com l'enfortiment del nostre compromís de donació servicial.

La vivència eucarística descrita és indispensable per a la tasca d'evangelitzar en comunió que el pla concreta en aquestes pautes:

En l'àmbit diocesà

- *Programar jornades de formació teològica, bíblica, espiritual i litúrgica entorn de l'Eucaristia.*
- *Continuar les jornades d'animació del cant litúrgic.*
- *El pla fa seva la resolució 65 de CPT demanant que es faci un esforç per coordinar els horaris, el nombre i la qualitat de les celebracions i tenir cura de no suprimir l'Eucaristia en els pobles petits.*
- *Fomentar la pregària per les vocacions.*
- *Si no es pot assegurar la missa en totes les comunitats, es prosseguirà la reflexió sobre les ADAP (Assemblea Dominical en Absència de Prevere) i s'intentarà d'arribar a una normativa diocesana.*
- *Donar a conèixer per mitjà de ponències o d'escrits –en el Full Diocesà, per exemple– dimensions mistagògiques de la litúrgia: l'explicació dels ritus, la iniciativa de Déu que convoca, la vinculació al misteri de Déu.*

En l'àmbit arxiprestal

- *Treballar la resolució núm. 77 del CPT organitzant jornades a nivell arxiprestal per a instar a vincular visiblement la celebració de l'Eucaristia amb la caritat fraterna, la fracció del Pa amb la comunió cristiana de béns, el missatge cristià amb la pràctica social.*
- *Imaginar formes diverses per a fer visible la unió entre l'Eucaristia i la tasca de Càritas, Mans Unides, pastoral penitenciarà...*
- *Proposar amb una campanya el sentit del diumenge cristià, el dia de l'Eucaristia i el valor de la missa dominical, bo i reprenent l'acció de l'anterior Pla Diocesà de Pastoral (Ser corresponsables per a evangelitzar, p. 24): presentar en la predicació i en la catequesi el diumenge i l'Eucaristia, que n'és l'element central, com a primordial per a la vida cristiana (CPT 59), sobretot tenint presents les dificultats de comprensió i de participació que avui es donen.*

En l'àmbit parroquial

- *Aprofitar la catequesi entorn de la Confirmació i de la Primera Comunió per a presentar, tant als pares com als joves i als infants, les diverses dimensions de l'Eucaristia.*
- *Crear i enfortir els grups parroquials de litúrgia i oferir-los una formació adient, bo i continuant l'acció que proposava l'anterior Pla Diocesà de Pastoral (Ser corresponsables per a evangelitzar, p. 24): «fomentar la qualitat de la Missa Dominical (CPT 62) continua essent essencial: la proclamació de la Paraula, el cant, l'homília, el paper presidencial, l'estètica de la celebració, la racionalització de l'horari... A cada parròquia hi ha d'haver un equip de Litúrgia que, amb la formació adient, treballi aquests aspectes».*
- *Tenir cura de les condicions de la Reserva del Santíssim. Que estigui en un lloc especialment digne i convidi els fidels a la pregària destacant la veritat de la presència real de Crist.*

En l'àmbit personal

- *Aprofundir la convicció de la importància que la plena participació de la vida de la comunitat no s'assoleix sense «prendre regularment part en l'assemblea Eucarística» (DD 81). Com els màrtirs de Bitínia, també nosaltres hauríem de poder dir: «No podem viure sense l'Eucaristia.» La participació «plena, conscient i activa» (SC 14) inclou l'oferiment a prestar serveis de lector, acòlit, cantor...*
- *Que els pares prenguin cura de la iniciació de llurs fills en l'Eucaristia; pel que fa als petits, amb l'acompanyament; pel que fa als joves, amb la invitació insistent i exemplar.*
- *Entendre i viure que anar a missa compromet a reconèixer Crist en els més pobres i demana pregar per la unitat i la recerca de la comunió (CEC 1397-1398).*

D) COMUNITAT

Déu ens salva en Església. L'Esperit Sant pot baixar quan troba un grup reunit i orant amb Maria (cf. Ac 1,14). L'embranchida missionera que transformà el món antic vingué dels apòstols reunits per Jesús i enviats a formar esglésies, comunitats. És el grup, la comunitat, el que impactava; el fet de poder: «Mireu com s'estimen!»

La comunió entre els membres d'un grup, de la parròquia, de l'arxiprestat i de tota l'Església ha estat, és i serà el signe d'esperança que Déu dona al nostre món. «Avui s'ha d'afrontar amb alegria una situació que cada vegada és més variada i compromesa, en el context de la globalització i de la nova i canviant situació de pobles i cultures que la caracteritza» (NMI 40). Sols no podem res. Units en comunió, fent comunitat, som signes de salvació «a la vista de tots els pobles». Són molts els qui no llegiran altre evangeli que la vida de la nostra comunitat.

Ens hi hem de fer, doncs. Construir comunitat... «a fi que la cura pastoral en la diòcesi no estigui mancada d'unitat i resulti més eficaç» (CD 30).

Fem nostra la voluntat del CPT 1, c, que «fa una crida àmplia i cordial a tots els qui, havent rebut el do de la fe, volen mantenir-se en la comunió eclesial i desitgen portar el nom de Crist als qui el desconeixen. Volem sentir-nos units en la pregària, en el camí vers la plena unitat en el Crist i en la tasca comuna d'oferir la seva paraula i el seu amor a un món que el desconeix».

El nostre zel evangelitzador diocesà, com el del Concili, «se sent interpel·lat pel distanciament mutu entre l'Església i molts homes i dones del nostre país» (CPT 3).

Som conscients que la proclamació de Jesús com a Salvador serà sempre «signe de contradicció» (Lc 2,34). Optar per Crist demana sempre un esforç per «entrar per la porta estreta» (Lc 13,24), ja que «ningú no pot servir dos senyors» (Mt 6,24). Tanmateix, «cada comunitat prendrà consciència dels processos d'allunyament que l'afectin per tal d'actuar en conseqüència» (CPT 3).

Intentem de fer créixer el clima, l'ambient i la qualitat de la vida comunitària en les nostres parròquies.

Propostes:

En l'àmbit diocesà

- *Celebració de la Jornada Diocesana entorn del dia de la Catedral per tal que ajudi a viure millor la diocesaneïtat, el sentit de comunió eclesial, l'esperit evangelitzador i la importància de la catedral com a Església Mare.*
- *Estudiar, difondre i aplicar els directoris de l'Arxiprestat i de la Parròquia, fruits del CPT en les seves resolucions 128 i 129.*

En l'àmbit arxiprestal

- *Fer de l'arxiprestat la unitat de base de les pastorals de conjunt... complementant visions, compartint responsabilitats i recolzant objectius pastorals (DA 6).*
- *Que les reunions regulars dels preveres de l'arxiprestat siguin sempre espais de fraternitat evangèlica i de comunió eclesial (DA 7).*
- *Promoure els consells pastorals arxiprestals i enfortir els que ja existeixen.*
- *Posar en marxa, en l'arxiprestat, grups interparroquials que cobreixin objectius pastorals comuns, com la catequesi, la pastoral familiar, Càritas, la joventut, la formació, els malalts, l'ensenyament, el catecumenat (DA 30).*

En l'àmbit parroquial

- *Instituir el Consell Parroquial per als Assumptes Econòmics, manat pel cànon 537 del CIC en tota l'Església, i que sigui més corresponsable i operatiu.*
- *Fer realitat la resolució 137 del CPT, que recomana vivament que cada parròquia tingui un Consell de Pastoral adaptat a la seva situació i a les seves possibilitats.*
- *Que la parròquia, com a comunitat, peregrini durant aquest trienni a la catedral per enfortir el sentit de diocesaneïtat.*
- *Animar i ajudar tots els grups existents que de moltes maneres es troben entorn de la parròquia a viure la comunió eclesial i a conèixer les diverses realitats parroquials i les persones que en tenen cura.*

En l'àmbit personal

- *Estar disposat a donar part del temps lliure per tal de participar en les diverses activitats eclesials.*
- *Respectar el pluralisme a l'interior de les nostres comunitats i grups, i alhora enfortir els lligams de comunió i de pertinença a l'Església.*
- *Viure la comunió eclesial fent pròpies les necessitats de l'Església universal, diocesana i parroquial.*
- *Destinar un tant per cent dels nostres ingressos al sosteniment de l'Església.*

SEGONA PART

PROPOSTES PER A LES DELEGACIONS EPISCOPALS I PER ALS SECRETARIATS DIOCESANS

DELEGACIONS

Parròquia i arxiprestat són els llocs naturals que normalment inicien i alimenten la vida cristiana de les nostres esglésies.

Les delegacions permeten una certa especialització i sempre poden oferir suport, material i un precíus voluntariat que són imprescindibles a la vida diocesana, oi més quan el que aquest Pla proposa és evangelitzar en comunió.

Demanem, doncs, a les delegacions de procurar aprofundir el seu rol evangelitzador en el sector que els és propi i de posar-se al servei de les comunitats tan bé com sàpiguen i puguin.

Heus aquí unes pautes concretes per a les delegacions episcopals:

APOSTOLAT SEGLAR

- *Vetllar perquè els moviments facin una tasca d'evangelització tenint en compte els lligams entre aquesta i la promoció humana.*
- *Conèixer més a fons les realitats del nostre entorn que necessiten ser transformades com a signe de l'anunci de Jesucrist.*
- *Oferir a la comunitat diocesana el testimoni de l'estil d'evangelització propi dels moviments.*
- *Aprofundir l'aspecte de comunió eclesial en tots els àmbits.*

CÀRITAS I MARGINACIÓ

- *Fomentar la presència de Càritas en totes les parròquies del bisbat.*
- *Treballar perquè tota la diòcesi senti Càritas com una realitat pròpia i perquè els qui hi van al davant se sentin complidors d'una missió eclesial en la solidaritat amb els més pobres.*
- *Continuar amb el treball d'acolliment i defensa dels immigrants.*

CATEQUESI

- *Treballar perquè la catequesi sigui valorada com cal en tota la diòcesi.*
- *Projectar una formació de catequistes que tingui com a base el Catecisme de l'Església Catòlica.*
- *Presentar a tota la diòcesi els materials i llibres del SIC (Secretariat Diocesà de Catequesi de Catalunya i les Illes Balears) i urgir que es faci servir.*
- *Crear un Catecumenat Diocesà.*

ENSENYAMENT

- *Fer campanyes periòdiques sobre el dret i el deure dels pares a educar cristianament els seus fills en l'àmbit de l'escola.*
- *Vetllar per la formació contínua dels professors de religió, tant des del punt de vista teològic com moral, espiritual i pedagògic.*

MISSIONS I COOPERACIÓ ENTRE LES ESGLÉSIES

- *Potenciar la dimensió missionera en tota la diòcesi promovent accions concretes des de la delegació a nivell diocesà, arxiprestal i parroquial.*
- *Vetllar pels missioners de la diòcesi arreu del món i perquè entre nosaltres sorgeixin vocacions missioneres; religioses, sacerdotals i laicals.*
- *Viure la comunió d'esglésies i avançar cap a un agermanament i cooperació mutus entre l'arxidiòcesi de Kigali (Ruanda) i la diòcesi de Vic.*
- *Elaborar una proposta d'acció missionera amb els immigrants que arriben a la diòcesi que també necessiten l'encontre amb Jesucrist present en l'Església.*

MITJANS DE COMUNICACIÓ SOCIAL

- *Procurar la presència del missatge de Crist fent campanya per la difusió del Full Diocesà, amb la pàgina web diocesana i, en quant sigui possible, fent-se present a les ràdios i televisions locals, tenint cura del nostre Pla d'evangelitzar en comunió.*

PASTORAL DE JOVES

- *El Pla fa seves les resolucions del CPT 26-28, demanant a la delegació de no escatimar esforços per animar les comunitats i parròquies que no manquin espais ni recursos per al diàleg amb els joves i establir vincles d'evangelitzadors amb ells, amb una proposta de formació humana i cristiana.*
- *Establir contactes fluids amb els delegats diocesans de pastoral juvenil i amb el Secretariat Interdiocesà de Joventut per tal de coordinar les realitats i moviments de joves existents a les diòcesis.*
- *Assegurar la formació dels animadors i dels consiliaris arxiprestals i parroquials.*

PASTORAL DE LA SALUT

- *Vetllar perquè els malalts siguin atesos cristianament i puguin descobrir el sentit cristià del sofriment.*
- *Continuar ajudant els visitadors de malalts que es van organitzant entorn d'hospitals i parròquies.*

FAMÍLIA I VIDA

- *Donar a conèixer la riquesa de la doctrina de l'Església sobre el matrimoni sacramental i la família com a «església domèstica», i sobre la defensa de la vida humana.*
- *Estudiar la possibilitat i conveniència de crear centres d'orientació familiar en la diòcesi.*
- *Continuar amb l'acolliment de parelles abans del matrimoni amb sentit evangelitzador.*
- *Organitzar jornades diocesanes relatives al matrimoni i a la família i participar en els organismes eclesials de comunió entre les diòcesis.*

PASTORAL PENITENCIÀRIA

- *Complir la missió d'atendre els nostres presos i les seves famílies.*

- *Procurar, segons les seves possibilitats, sensibilitzar les parròquies a ajudar els germans més pobres privats de llibertat, promovent el voluntariat competent.*

PASTORAL RURAL

- *Vetllar perquè els pobles petits tinguin l'assistència pastoral necessària per a mantenir i incrementar la fe amb servei sacerdotal i ministerial laical degudament format i amb espais adequats.*

PASTORAL UNIVERSITÀRIA

- *Cercar el diàleg amb els universitaris i la gent del món de la cultura.*
- *Afavorir els espais d'acolliment i d'espiritualitat on es formin persones i «on es realitzi la projecció d'un cristianisme sensible a la cultura del temps» (CPT 13).*

PATRIMONI CULTURAL

- *Potenciar la protecció, promoció i difusió del patrimoni cultural diocesà.*
- *Treballar en la línia de la dimensió evangelitzadora del patrimoni cultural, com a realitat heretada dels nostres avantpassats i com a realitat viva per al culte cristià.*

SECRETARIATS DIOCESANS

SANTUARIS I TURISME

- *Potenciar la capacitat d'acolliment dels santuaris per a tots els germans que tenen ocasió de visitar-los i aprofitar la pietat popular intentant de promoure l'anunci de l'Evangelí i creant espais de pregària (CPT 19).*

VIDA CONSAGRADA

- *Animar, d'acord amb el carisma propi de cada família religiosa, la presència evangelitzadora dels religiosos en els diferents àmbits eclesials i socials.*
- *Vetllar per la coordinació entre els diferents carismes religiosos.*
- *Pregar, i ensenyar a fer-ho, especialment per les vocacions a la vida consagrada.*

FOMENT DE VOCACIONS

- *Dialogar amb els grups parroquials i moviments de joves, mirant de suscitar-hi la dimensió vocacional.*
- *Fer-se present en els grups de joves de confirmació amb vista a la proposta vocacional.*
- *Suscitar la col·laboració entre diferents delegacions de joves i universitaris per tal de desvetllar la preocupació vocacional.*
- *Organitzar trobades d'escolans i joves i acompanyar espiritualment tots els qui es pugui.*

ECUMENISME

- *Crear i posar en marxa una delegació episcopal per a l'atenció als catòlics de ritu oriental.*
- *Crear i posar en marxa una nova delegació episcopal d'ecumenisme i de diàleg interreligiós perquè vetlli per aquestes dues realitats.*

SIGLES I DOCUMENTS CITATS

Anuncieu la bona nova de l'evangeli, carta pastoral de Mons. Romà Casanova, bisbe de Vic, 30 maig 2004.

CEC: *Catecisme de l'Església Catòlica*, 11 octubre 1992.

CD: *Christus Dominus*, Decret sobre el ministeri pastoral dels bisbes en l'Església, del Concili Vaticà II, 28 octubre 1965.

CIC: *Codex Iuris Canonici*, Codi de Dret Canònic, 25 gener 1983.

CPT: Concili Provincial Tarraconense 1995. Documents i Resolucions, 7 juny 1996.

DD: *Dies Domini*, Carta apostòlica sobre la santificació del diumenge, del papa Joan Pau II, 31 maig 1998.

DA: *Directori de l'arxiprestat*, dels bisbes de Catalunya, 21 gener 2001.

EIE: *Ecclesia in Europa*, «L'Església a Europa», Exhortació apostòlica postsinodal de Joan Pau II, 28 juny 2003.

EN: *Evangelii nuntiandi*, Exhortació apostòlica sobre l'evangelització en el món contemporani, del papa Pau VI, 8 desembre 1975.

La comunió en l'Església, carta pastoral de Mons. Romà Casanova, bisbe de Vic, 15 maig 2005.

LG: *Lumen gentium*, Constitució dogmàtica sobre l'Església, del Concili Vaticà II, 21 novembre 1964.

MF: *Mysterium fidei*, Carta encíclica del papa Pau VI, 3 desembre 1965.

MND: *Mane nobiscum, Domine*, «Queda't amb nosaltres, Senyor», Carta apostòlica de Joan Pau II, 7 octubre 2004.

NMI: *Novo millennio ineunte*, Carta apostòlica de Joan Pau II al terme del Gran Jubileu de l'any 2000, 6 gener 2001.

RVM: *Rosarium Virginis Mariae*, «El rosari de la Verge Maria», Carta apostòlica de Joan Pau II, 16 octubre 2002.

SC: *Sacrosanctum Concilium*, Constitució sobre la Sagrada Litúrgia, del Concili Vaticà II, 4 desembre 1963.
